

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Αθήνα, 13 Μαΐου 1999

Ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης δέχθηκε σήμερα στις 11.00 το πρωί, στο Μέγαρο Μαξίμου, τους νεότερους σε ηλικία βουλευτές χωρών -μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο Πρωθυπουργός, αφού τους καλωσόρισε και τους ευχήθηκε κάθε επιτυχία στην πολιτική σταδιοδρομία τους, καλώντας τους να συμβάλουν με το έργο που επιτελούν στην προώθηση των στόχων της Ε.Ε., απευθυνόμενος προς τους νέους βουλευτές στην αγγλική γλώσσα, είπε τα εξής:

“Εγώ υπήρξα από τους νεότερους σε ηλικία Υπουργούς στη χώρα μου, αλλά και σε σχετικά νέα ηλικία ανέλαβα τη διακυβέρνηση της χώρας. Και σας το λέω αυτό, γιατί το σύνθημα στην Ελλάδα είναι να γίνεται κανείς Πρωθυπουργός σε ηλικία 70, μερικές φορές και σε ηλικία 80 ετών.”

Εμείς θέλουμε νέους ανθρώπους σε όλα τα πολιτικά κόμματα, γιατί οι νέοι φέρνουν νέες ιδέες, αναλαμβάνουν νέες πρωτοβουλίες, έχουν μια νέα αντίληψη της πραγματικότητας. Και στην Ελλάδα διαπιστώνει κανείς τη διαφορά με την οποία οι παλαιοί πολιτικοί βλέπουν την κοινωνική ανάπτυξη, απ' ό,τι την βλέπουν οι νέοι σε ηλικία πολιτικοί. Η νέα γενιά των πολιτικών, στη χώρα μας, έχει μια διαφορετική αντίληψη για την Ευρώπη, για τη θέση της Ελλάδας, για το τί πρέπει να γίνει σήμερα στην Ελλάδα. Και αυτό είναι φυσικό, γιατί, ούτως ή άλλως, οι νέοι πολιτικοί έχουν και άλλα ενδιαφέροντα. Διότι τα ενδιαφέροντά τους δεν περιορίζονται μόνο στην πολιτική εν στενή εννοία, αλλά είναι ευρύτερα και αφορούν την κουλτούρα, τον πολιτισμό, την ενίσχυση της κοινωνίας των πολιτών. Οι νέοι πολιτικοί θέλουν ενεργούς πολίτες. Και επειδή μάλιστα βρισκόμαστε στην Ελλάδα οι νέοι πολιτικοί μας έχουν μια διαφορετική αντίληψη για τις διαβαλκανικές σχέσεις και για το τί πρέπει να γίνει στην περιοχή των Βαλκανίων.

Και με την ευκαιρία που μίλησα για τα Βαλκάνια, θα ήθελα να σας πω δυο λόγια για τις θέσεις της κυβέρνησής μας, για τις θέσεις της Ελλάδας: Συναντηθήκατε με τον Υπουργό Εξωτερικών Γιώργο Παπανδρέου, ο οποίος σας εξήγησε τη θέση μας, όσον αφορά τη γιουγκοσλαβική κρίση και τον πόλεμο στο Κοσσυφοπέδιο. Εγώ θα ήθελα να επισημάνω ορισμένα σημεία:

- Πιστεύουμε πως είναι άκρως αναγκαίο να υπάρξει, το συντομότερο δυνατόν, ειρήνη. Διότι όσο περισσότερο διαρκεί η σύρραξη, τόσο δυσκολότερη θα είναι η επίλυση του προβλήματος.
- Τα όσα συμβαίνουν, τις μέρες μας, στα Βαλκάνια, δεν είναι ένας συνηθισμένος πόλεμος, μια συνηθισμένη σύρραξη. Πρόκειται για μια σύρραξη που οδηγεί στο μίσος. Πρόκειται για μια σύρραξη που δημιουργεί τέτοιες προϋποθέσεις, ώστε, εάν διαρκέσει επί μακρόν, θα είναι αδύνατη μια μεταπολεμική συνεργασία μεταξύ των εθνοτικών ομάδων και μεταξύ των κρατών.
- Εμείς θέλουμε ειρήνη και συνεργασία στα Βαλκάνια. Γι' αυτό λέμε με έμφαση πως ο πόλεμος πρέπει να τερματιστεί.
- Η Ελλάδα βοήθησε τις ειρηνευτικές προσπάθειες. Ο Υπουργός των Εξωτερικών μας ήταν στη Μόσχα πριν δέκα μέρες. Εγώ, προσωπικά, είχα πολλές τηλεφωνικές συνομιλίες, αλλά και κατ' ιδίαν επαφές, με όλους τους Πρωθυπουργούς των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε όλους υπογράμμισα την επιτακτική ανάγκη εξεύρεσης πολιτικής λύσης, γιατί δεν πιστεύουμε πως μόνο, δια στρατιωτικών μέσων, θα επιτύχουμε την ειρήνη. Πρέπει να υπάρξει μια διπλωματική πρωτοβουλία, γι' αυτό και χαιρετίσαμε τη συμφωνία της Συνόδου των Υπουργών Εξωτερικών των "οκτώ" (G-8). Ελπίζουμε, παρά την πολιτική κρίση στη Ρωσία από χτες και το συμβάν με την Κίνα, πως θα καταστεί δυνατή η ανεύρεση διεξόδου από όλα τα εμπλεκόμενα μέρη.
- Η Ελλάδα κατέβαλε, επίσης, μια μεγάλη προσπάθεια, ως προς την ανθρωπιστική βοήθεια. Γνωρίζετε ότι στείλαμε ανθρωπιστική βοήθεια στην Αλβανία, στην ΠΓΔΜ, αλλά και στο Κοσσυφοπέδιο σε αμφοτέρους (και στους Κοσσοβάρους και στους Σέρβους). Διότι η θέση μας είναι πως θα πρέπει να βοηθήσουμε όλους τους ανθρώπους που ζουν εκεί και δοκιμάζονται.
- Ένα ιδιαίτερο σημείο θα ήθελα να προσέξετε, το οποίο, για μας, είναι υψίστης σημασίας: Δεν θα πρέπει να υπάρξει αλλαγή συνόρων. Διότι εάν συμβεί κάτι τέτοιο, τότε όλες οι χώρες της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, στις οποίες διαβιούν μειονότητες, θα βρεθούν στον πειρασμό να αναζητήσουν άλλες μορφές κρατών σ' αυτή την περιοχή. Τότε τα υφιστάμενα σύνορα θα μπορούσαν να αλλάξουν και αλλαγή του συνοριακού status quo θα σήμαινε γενικευμένο πόλεμο στα Βαλκάνια και πλήρη αποσταθεροποίηση της περιοχής. Και δεν είναι προς το συμφέρον καμιάς χώρας στην περιοχή να υπάρξει

αποσταθεροποίηση. Γι' αυτό και πρώτη και πάγια αρχή μας είναι η μη αλλαγή των συνόρων.

- Σε όλη αυτή τη σύρραξη, η θέση της Ελλάδας είναι: Διέξοδος και λύση θα υπάρξει μόνο μέσω της εφαρμογής του Διεθνούς Δικαίου. Βέβαια, δεν λέω πως είναι εύκολη η εξεύρεση λύσης, ωστόσο ο τρόπος και η βάση για την εξεύρεση ειρηνικής λύσης είναι η εφαρμογή των κανόνων του Διεθνούς Δικαίου και των διατάξεων του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών. Εάν υπάρχουν διαφορές, τότε τα εμπλεκόμενα μέρη θα πρέπει να προσφύγουν στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, το οποίο είναι αρμόδιο να αποφασίσει. Αυτή είναι μια απλή και αυτονόητη αρχή, η οποία, μερικές φορές, καθίσταται πολύ δύσκολη στην εφαρμογή της.

Ωστόσο, πρέπει να επιδιώκεται η εφαρμογή της, για να οδηγηθούμε στον τερματισμό τέτοιου είδους ανορθόδοξων σχέσεων στα Βαλκάνια. Σχέσεις, που απορρέουν, επίσης, και από διάφορες "πρωτοβουλίες" μεγαλύτερων και ισχυροτέρων χωρών. Άλλωστε, οι τελευταίες έχουν τη δική τους αντίληψη για το πώς θα πρέπει να είναι τα Βαλκάνια και για το πώς θα πρέπει να συνεργάζονται μεταξύ τους τα κράτη των Βαλκανίων.

Όμως, όποια πολιτική κινείται εκτός του πλαισίου του Διεθνούς Δικαίου, δεν θα πετύχουμε ποτέ σταθερότητα, διαρκή και μόνιμη ειρήνη. Και για μας, για την Ελλάδα, είναι άκρως σημαντική η ύπαρξη μόνιμης και διαρκούς ειρήνης στην περιοχή των Βαλκανίων. Δεν θα θέλαμε, σε καμιά περίπτωση, να επαναληφθούν και του χρόνου ή μετά από δυο χρόνια τα ίδια. Είχαμε ήδη -όπως γνωρίζετε- τον πόλεμο στη Βοσνία, είχαμε την κρίση στην Αλβανία. Τέτοιου είδους κρίσεις στα Βαλκάνια (όπως άλλωστε και η σημερινή) έχουν σημαντικότερες επιπτώσεις στην Ελλάδα και την οικονομία της. Δυσχεραίνονται, σε μεγάλο βαθμό, οι εξαγωγές ελληνικών προϊόντων προς την Κεντρική και Δυτική Ευρώπη, καθ' ότι έχουν καταργηθεί -όπως αντιλαμβάνεσθε- οι συνήθεις οδικές και σιδηροδρομικές διασυνδέσεις με τη χώρα μας.

- Θα ήθελα ακόμη να επιμείνω στο γεγονός πως είναι απαραίτητη, μετά τον τερματισμό του πολέμου, η ανάληψη μεγάλης προσπάθειας για την ανασυγκρότηση και την ανάπτυξη της περιοχής. Διότι και οι πολιτικές δομές αναπαραγάγουν την υπανάπτυξη σε όλους τους τομείς (οικονομία, διοίκηση, πολιτισμός). Οι άνθρωποι εκεί είναι φτωχοί, δεν γνωρίζουν καλά - καλά πως ο κόσμος έχει αλλάξει, πιστεύουν στις αρχές που ίσχυαν πριν από το 1940. Ορισμένοι ηγέτες των χωρών αυτών νομίζουν πως διάγουμε την πρώτη δεκαετία του αιώνα μας, νομίζουν ακόμη πως βρίσκονται στην εποχή των Βαλκανικών Πολέμων και οραματίζονται μια μεγαλύτερη χώρα, μια σημαντικότερη χώρα. Αδυνατούν να κατανοήσουν πως η ειρήνη και η

ανάπτυξη, που τόσο είναι αλληλένδετες μεταξύ τους στη σύγχρονη εποχή, επιτυγχάνονται μόνο μέσω οικονομικών προσπαθειών και υψηλότερου επιπέδου διαβίωσης.

Κατά συνέπεια, και αυτό το κεφάλαιο είναι πολύ σημαντικό για μας. Γι' αυτό όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και άλλες χώρες πρέπει να βοηθήσουν αποτελεσματικά στην εκπόνηση ενός σχεδίου σταθερότητας για τη Νοτιοανατολική Ευρώπη και τα Βαλκάνια.

- Για τα θέματα των Βαλκανίων, είχα πολλάκις, στο πρόσφατο παρελθόν (πριν από μερικούς μήνες, πριν από ένα χρόνο) διάφορες συνομιλίες, συζητήσεις και επαφές με τους αρχηγούς των κυβερνήσεων των κρατών - μελών της Ε.Ε. Τους είχα επιστήσει την προσοχή να ενσκήψουν τόσο στο πρόβλημα του Κοσσυφοπεδίου, όσο και στο πρόβλημα της Αλβανίας. Και όταν το είπα αυτό, ορισμένες φορές η απάντηση ήταν "μα, η Αλβανία, το Κοσσυφοπέδιο είναι αρκετά μακριά, πρόκειται για απομακρυσμένες περιοχές". Αντιλήφθηκα πως δεν έδειξαν και τόσο μεγάλο ενδιαφέρον. Μου φάνηκε πως αντιμετώπισαν τα συγκεκριμένα προβλήματα, όπως αντιμετωπίζουν ανάλογες συρράξεις και προβλήματα στο Ανατολικό Τιμόρ και την Αφρική. Και όμως η σοβούσα κρίση στα Βαλκάνια είναι πολύ κοντά, εξελίσσεται στην ίδια την ευρωπαϊκή ήπειρο, δεν είναι μακριά από την Ευρώπη. Τα όσα συμβαίνουν δεν συμβαίνουν σε μακρινή απόσταση, όπως στο Ανατολικό Τιμόρ και την Αφρική, δεν συμβαίνουν στην Αγκόλα, τη Μοζαμβίκη ή σε κάποιο νησί του Ειρηνικού ωκεανού. Τα όσα συμβαίνουν σήμερα στα Βαλκάνια αφορούν την ίδια την Ευρώπη. Γι' αυτό και όλοι μας πρέπει να ενδιαφερόμαστε άμεσα, προκειμένου να επιλυθεί το πρόβλημα.
- Τέλος, θα ήθελα να σας πω και ορισμένα πράγματα για την Ελλάδα. Από το 1993 μέχρι σήμερα έχουμε καταβάλει μεγάλες προσπάθειες για να αλλάξουμε το οικονομικό περιβάλλον στη χώρα μας και όντως είχαμε πολύ καλά και θετικά αποτελέσματα.
- Ελπίζουμε πως θα καταστούμε πλήρες και ισότιμο μέλος της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης της Ευρώπης την 1/1/2001. Στο τέλος του 1999, θα έχουμε εκπληρώσει και τα πέντε κριτήρια που απαιτούνται για την ένταξη στην ΟΝΕ.
- Θα ήθελα, ωστόσο, να επιμείνω σε ένα σημείο: Κατά την άποψή μας, την οποία -πιστεύω- συμμερίζονται όλα τα ελληνικά πολιτικά κόμματα, η Ευρώπη δεν θα πρέπει να αρκестεί μόνο σε μια οικονομική ένωση.
⇒ Για μας, άκρως σημαντική είναι η πολιτική ενοποίηση της Ευρώπης.
⇒ Για μας, άκρως σημαντική είναι η δημιουργία κοινών, αποτελεσματικών πολιτικών δομών. Ο θεσμικός εκσυγχρονισμός της

Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελεί προϋπόθεση εκ των ων ουκ άνευ για την περαιτέρω οικονομική και κοινωνική ανάπτυξή της.

⇒ Για μας, άκρως σημαντική είναι η υλοποίηση μιας κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας της Ε.Ε. (ΚΕΠΠΑ). Το γεγονός πως δεν έχουμε ακόμη κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας καταδείχθηκε περίτρανα με την κρίση στο Κοσσυφοπέδιο και με πολύ αρνητικά αποτελέσματα.

⇒ Για μας, η προώθηση συντονισμένων πολιτικών για την κοινωνική ανάπτυξη της Ε.Ε. καθίσταται μια επιτακτική ανάγκη. Μέχρι τώρα το βάρος ρίχτηκε στην οικονομία, στην οικονομική σταθεροποίηση, στη νομισματική και συναλλαγματική πολιτική. Αυτό ήταν αναγκαίο και απαραίτητο. Όμως, αφού πετύχαμε το πρώτο και θεμελιώδες στάδιο για την Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης, τώρα είναι καιρός να δούμε από κοντά το πρόβλημα της ανεργίας και τις επιπτώσεις του στις ευρωπαϊκές κοινωνίες.

- Εμείς πιστεύουμε πως η Ευρώπη έχει μέλλον. Και είμαι βέβαιος πως όλοι συμφωνούμε σ' αυτό. Όμως, πρέπει να διαμορφώσουμε την Ευρώπη που θέλουμε. Και αυτό σημαίνει πως έχουμε μπροστά μας πολλή δουλειά να κάνουμε.

Είμαι ευτυχής που βρίσκεσθε εδώ. Ακούσατε τις ελληνικές θέσεις. Και είμαι βέβαιος πως, για την Ευρώπη που θέλουμε και οραματιζόμαστε, όλοι θα εργαστούμε από κοινού.

Σας ευχαριστώ πολύ.